

ชื่อพื้นเมือง	มะลิ
ชื่อสามัญ	Arabian jasmine, Kampopot, Jasmine
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Jasminum sambac</i> (L.) Aiton
ชื่อวงศ์	OLEACEAE
ชื่ออื่น	มะลิลดา มะลิซ้อน (กลาง) มะลิซี่ไก่ (เชียงใหม่) มะลิป้อม (เหนือ) มะลิหลวง (แม่ฮ่องสอน) เตี้ยมูน (ละว้า-เชียงใหม่) ข้าวแตก (ฉาน-แม่ฮ่องสอน)\
ลักษณะทั่วไป	ไม้พุ่มรอเลื้อย ลำต้นความสูงประมาณ 1-2 เมตร ผิวเปลือกลำต้นสีขาวยามีสะเก็ดรอยแตกเล็กน้อย ลำต้นเล็กกลมแตกกิ่งก้านสาขาไปรอบๆ ลำต้น
ใบ	เป็นใบเดี่ยวออกตรงข้ามเป็นคู่ๆ ตามก้านและกิ่ง ใบมนป้อม หรือใบรูปไข่ปลายแหลม โคนใบสอบเรียว ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบเป็นมันสีเขียวเข้ม ขนาดใบกว้างประมาณ 2-3 เซนติเมตร ยาวประมาณ 3-5 เซนติเมตร
ดอก	ออกเป็นดอกเดี่ยวหรือเป็นช่อออกตามส่วนยอดหรือตามง่ามใบ ดอกเล็กสีขาวมีกลีบดอกประมาณ 6-8 กลีบ เรียงกันเป็นวงกลมหรือซ้อนกันเป็นชั้นแล้วแต่ชนิดพันธุ์ ขนาดดอกบานเต็มที่ประมาณ 2-3 เซนติเมตร
ผล	ผลเป็นรูปกลมรีเล็กเมื่อสุกจะมีสีดำภายในมีเมล็ดอยู่ 1 เมล็ด นอกจากนี้ลักษณะของลำต้นและดอกแตกต่างกันไปตามชนิดพันธุ์
การขยายพันธุ์	โดยการปักชำ การตอนกิ่ง การทาบกิ่ง การแยกกอ
การกระจายพันธุ์	มีถิ่นกำเนิดในเอเชียและลังกา ขึ้นกลางแจ้งชอบแดดจัด ปลูกง่ายขึ้นในดินเกือบทุกสภาพเจริญได้ดีในดินร่วนซุย
ประโยชน์	คนไทยโบราณเชื่อว่าบ้านใดปลูกต้นมะลิไว้ประจำบ้านจะทำให้เกิดความรักความคิดถึงแก่บุคคลทั่วไปเพราะดอกมะลิเป็นดอกไม้ประจำวันแม่แห่งชาติซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความรักของลูกต่อแม่และผู้ที่มีความ

กัตัญญต่อผู้มีพระคุณนอกจากนี้คนไทย